

שׁוֹמֵר:

עין משפט
נר מצוה

לא א"י פ"ג מל' מעשר
הלכו [ש"י] פ"ד של
פ"ד פד;
ל"ב ב מ"י ש"י פ"ד הל' א;
ל"ב ג מ"י פ"ו הל' תתק"ד
ותוס' הל' יב;
ל"ד ד מ"י פ"ג הל' תתק"ד
הל' ה ע"י ש"י א"י
סוף הל';

וּסְפָה רַעֲיָה

לרב פפא ולרבינא דלא משמע להו דמי
אדרינן שמעון בסוף פ"ק דבכורות (ו)
דמן בתכסת דמאי פירק שלישי (מ"ד)
ואל עס הארץ בחוקותי למעשר ול
פירותיו ר"ש אומר דמאי אלתא לא
וראי חלפניהו עובד כוכבים חייל לר"ש
רש לומר * דהק דהכא משמע להו
למאוריתא משום דאי מדרבנן אפילו
חלה נמי דלא מסקי אדעתיהו ה"ק
שינוי ור"א לא דלמרבין בספקי
דבכורות (דף י"א: וס') הלוקה עטלים
ממורבין מן העובד כוכבים מעשרן
וכן שלו ופירי דרמחניהו מלן איילמא
דרמחניהו עובד כוכבים דיגובן איילמא
רחמנא ולא דיגובן עובד כוכבים ומאי
קריאי לא מסקינן דחיין מדרבנן
גזירה משום בעלי ריבון ואין לומר
הדין כשהיה מתחילתו של ישראל
ומכרו לעובד כוכבים ומירוח עובד
כוכבים דלא מיפטר אלל כאותו שהיה
מתחילתו של עובד כוכבים ההם לא
שחיט גזירה משום בעלי ריבון לא
מילתא גזירה דלפני כגון מסקינן הך
גזירה דלא מיפטר כמה שממרח קודם
שמתגיר ואין לומר דלא מדרבנן גזירה
משום בעלי ריבון לא י"א אחר דהן
שלו ומאי בעינן גזירה אי"ב לא דאחר

על למיתבינו לכהן ופרך עלה
היה דר' אלעזר מדרבנן:
מן הבעשי. בנה פרק כל היר
ההמנו שהוא ארילת אכל
המנו דפירך הם וכן ספק מויל
הו' ומשי דפקס וספק וספק
המנו דוקא אכמי תיקשי ליה
הוא אינא לשני דפקס מויל
המית' אכלדיקת חמך דרבנן
חמך הסמירו כולדי דאורייתא
חל אכמי לן ליפטר מירות עובד

אלעזר הכהן הא דאלי חלפניוהו דכעי' מהא דמעשין והן שלו מאי קושא **ברי'** שהיה בהמו אביה ופסורה (דף עט:) פירש כגועטערס דדוקא (אילת ה) קבע לא היינו מדרבנן וקאמר מדי ודאי והנחיל חסד שמת והכינו מעשה משום דשמה עבד כר' אשעי' ואי נ' לאלס ודאי טעול לאילת קבע מיהו מדי ודאי דרבנן ובפ"ק דפסחים (דף עט:) זכי וחי חוששין שמא גיררה חמור גבי אכל קסא מרס דשמהא דאי חמורו

שיטה מקובצת

[illegible]

שגורק' בחמתו מכינים שמחתיים צמחן
 פי היות אכל הכהן שהטעם צמחן
 לעשות מהן עיסה אורל מהן ערלי ופט'
 קמני ועוד קשה אחמי יכול לנא לירי
 גרע עשאו גורן צביה מעשאל גורן צבד'
 יר' דמדי' דמחלב בהמה קשאי ליה צבד'
 תרומה נמי עבד ליה כר' אושעיא ואש'
 לפטור עממו מערלי כדר' אושעיא ופ'
 גם מירוח העובד כוכבים נמי לא היה
 דפי תמיא ליה כקדוש גלגול שרן לגמתי
 לעיל הלה עובד כוכבים נארוך ותורמותו
 ודיקא מינה דסבר לגלול העובד כוכבים
 נאכלת לזרים עמו הלה היה האם דמתי
 של ישראל ומכר לעובד כוכבים לא דמתי
 לישראל חייב דפרש' לעיל מהלא מפיט'
 פאה (מ"ו) המקדיש והפדוה חייב במעש'
 דקדוש גבורה דעבלי כיומן מה שייך לחלה
 חמר שגורו משום עבלי כיומן אלאי לא
 משמע למירוח העובד כוכבים פוטרי
 היו כשורשם דמן הממורה ורע דגידולי
 הירק (מדרס נ"ג) ואז דשרי ערלי עב כר'
 בעי כיומן בקבט עבלי צבאילת ערלי לא
 צמי חמיליק (שם פ"א) חן חמיליקן
 הרמה ואילן פ"י אכילתא אף תרומה עמ'
 כל נאחא של כילוי הכוי טעין דלקלה ול'
 גוסא דיעין דלא ישרא מחביל לבהמחמו
 כל המנחות שטותן עמן חמילי ככלי ואיל'
 אלו מנחות (שם ע"ג) כל המנחות הנט'
 מי ליה הכא דנתן שטת רוח חמית'
 ברשא דאמן היא יעקא חמיתא דלגמ'
 עותא שטת עמ' ועותא חמילי ורע'
 דלא חמי מכל דקמתי בהקומן דבה'
 ידוק ואפילו לא דקד צממו משום
 [העובד] כלומר במעמד שרפשתו דהי'

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

חֲסִיד מִדְּרֵבֶּנֶן תִּקְרֵי לֹא דְרֵי־
 יִצְחָק (א): דְּמִימֵי הַסֵּם מִמֵּינִן
 הַמִּפְקֵד פִּירוּשׁוֹ אֵלֶּל הַכּוֹמֵי
 שְׁבִיעִית אֵלֶּל הַעֹבֵד כּוֹכְבִּים
 אִי הִבִּי 16 אִפִּי חֵלֶה נִמֵּי
 מַחֲמֹשֶׁת רַבְעִים קָמָה
 רַעֲבִיד לֹה כְּדֹר־ אוֹשְׁעִי
 17 מְעֵרִים אֲדָם עַל תְּבוּאֵי
 18 כְּדִי שְׁתֵּהֵא בְּהֵמָה
 הַמַּעֲשֵׂר אִי נִמֵּי 19 דְּעִי־
 קְרִפּוֹת הָתָם בְּפִרְהָה
 הִבֵּא בַּצִּינְעָא לֹא יִזְלֵי
 20 כֹּא לֹו לַעֲשֶׂרוֹן 21 נִמֵּי
 יִצְק וּבִלֵּל הִנִּיף וְהִגִּישׁ
 נֹאכֵל לַכֹּהֲנִים 22 מִשְׁקֶרֶם
 23 שׁוֹק יְרוּשָׁלַיִם שְׁהוּא
 בְּרָצוֹן חֲכָמִים דְּבִרֵּי רַבִּי
 בְּרָצוֹן חֲכָמִים הָיוּ עֲנִיִּי
 יְהוּדָה לֹאמֵא אֲתִי לֹא
 יְהוּדָה 24 אוֹמֵר בּוֹדֵק
 וּבֹאכֶכֶּה עֲשֵׂר שֶׁשׁ
 25 וְהַחֲכָא יֵלֵא בְּדָק כִּי־

א"ס בחלה נמי. ליגור בלג
 לה כו'. כלומר להכי לא
 לאיערומי בחימילא: דלפי
 מחייב בחלה דחוי שיעור
 י אפשר דאפי' לה פחות
 ועוד תרומה נמי אפשר
 יא ^{דא} דאמר רבי אושעיא
 ותו ומכניסה במזין שלה
 או אוכלת ופטורה מן
 ל לה דרך גגות ודרך
 סיא וילא ביה מילתא
 א ביה מילתא: מתני'
 תן עליו שמנו ולכותה
 ממן והקטיר והשאר
 העומר יצאין ומצאין
 מלא קמח קלי שלא
 י מאיר ר' יהודה אומר
 שין: גמ' ולא גזר רבי
 מיכל מיניה ורמינהו ר'
 י אור ארבעה עשר
 רית ובשעת הביעור
 אמר ^ר רבה שאני חדש
 מתוך

(א) עומר. מיד כשישאים
 מתבואה חדשה: שלא ברא
 ויאלץ חדש קודם העומר
 העומר: חמץ ייחוד אומ
 בודקים: חמץ: וכשפה
 לא יא (ויברקן) חמץ לא
 למיכל כשמואל (ב) כפסת
 בתוך המועד כלומר בתוך
 המועד בתוך הפסח עממו
 מוכנים מארצות אדם דלא אפש

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דרך גנות ולא דרך יסוד דרך חצר הבית דכתיב ואמרו:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

**חזון ויראה פני הבית אבל הוא
א בדרך כו' נמתק : ס) וילא ביה :**

הוא שהרי כלילה היתה תהלה ואח"כ יציקה: (ו) חיבות וחכ"א לא (ג) לא הוה אמר: (ד) בהשוכר את המועלים צ"ו שם ברש"י (ו)